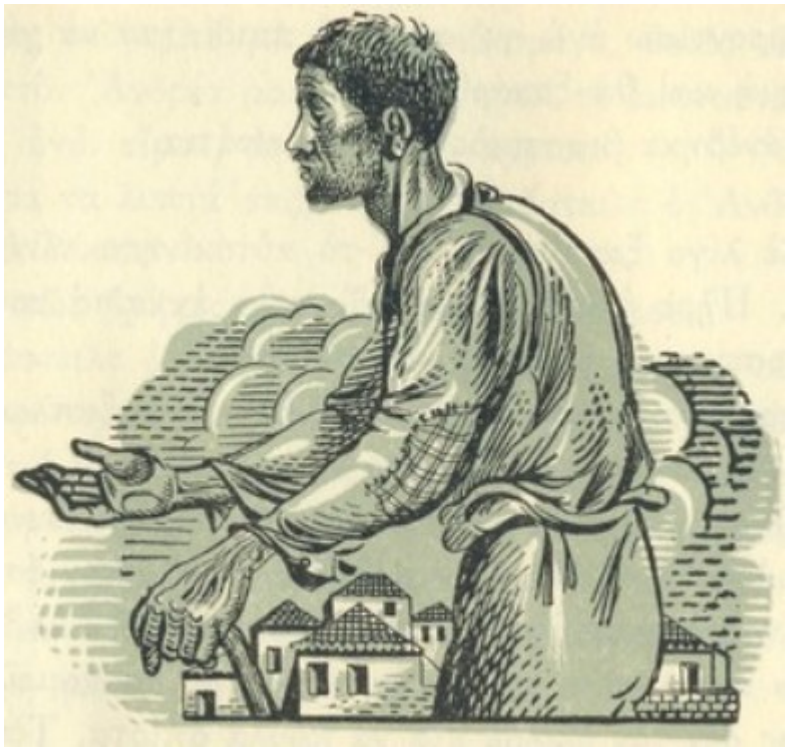
15 Ιουνίου 2015

Η φιλαργυρία είναι αρρώστια.

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Κάποιος σοφός Άραβας πριν πεθάνει είχε συντάξει τη διαθήκη του κι ανάμεσα στ' άλλα είχε γράψει: "Έκλεισα όλη μου την περιουσία στο μεγάλο χρηματοκιβώτιο του γραφείου μου. Όσα περιέχει, τα παραχωρώ στον πιο ευτυχισμένο της γης". Μετά το θάνατό του δέκα χιλιάδες άνθρωποι τρέξανε στον δικαστή να το βεβαιώσουν πως ήταν οι πιο ευτυχισμένοι της γης και πως έχουν δικαίωμα στο θησαυρό. Δεν έλειψαν οι φιλονικίες και οι φωνές. Ο δικαστής για να προλάβει κάτι χειρότερο έσπευσε να δηλώσει πως αυτός ήταν ο πιο ευτυχισμένος απ' όλους κι ο θησαυρός του ανήκε. Τρέχει με λαχτάρα, ανοίγει το χρηματοκιβώτιο και τι να δει; Αντί για θησαυρό μερικά χαλίκια τυλιγμένα σ' ένα σημείωμα που έγραφε: "Αν ήσουν πραγματικά ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος της γης, δε θα είχες ανάγκη από τα χρήματά μου".

Αρρώστια η φιλαργυρία. Πάθος που αιχμαλωτίζει τον άνθρωπο και τον ρίχνει στα δεσμά των πιο φρικτών παθών. Για να διαπιστώσει ο καθένας μας το μέγεθος του κακού που μας οδηγεί η φιλαργυρία θα σας αναφέρουμε δυο μικρές ιστορίες.

Σ' ένα πλοίο μεταξύ των ταξιδιωτών βρίσκονταν και δύο φιλάργυροι. Το πλοίο ναυάγησε. Ο κόσμος έτρεχε να σωθεί αφήνοντας όλα τα υπάρχοντά του στις καμπίνες του πλοίου. Οι δύο φιλάργυροι προσπαθούσαν και την τελευταία στιγμή

να επωφεληθούν την κατάσταση και να ικανοποιήσουν την αρρώστια τους και αυτή τη στιγμή του ναυαγίου.

Έτσι ο μεν ένας έτρεχε στις καμπίνες των επιβατών να κλέψει ό,τι πολύτιμο έβρισκε, ο δε άλλο κάθισε στην καμπίνα του, πήρε ένα χαρτί και άρχισε να καταγράφει την περιουσία του. Όταν συνειδητοποίησαν την κατάσταση, ήταν πλέον αργά. Βούλιαξαν στον πάτο της θάλασσας μαζί με το πάθος τους. Η δεύτερη ιστορία είναι μια τέχνη που χρησιμοποιούν οι Αφρικανοί. Για να πιάσουν ζωντανούς τους πιθήκους κρεμούν στέρεο ένα σακί με ρύζι επάνω σ' ένα δέντρο. Το ρύζι είναι η πιο αγαπητή τροφή των πιθήκων. Το σακί έχει τόσο άνοιγμα, όσο χωράει για να περάσει το χέρι του ζώου, αλλά όταν γεμίσει την χούφτα του ρύζι είναι αδύνατο να βγει. Προχωρεί το ζώο προς το δέντρο, βάζει το χέρι μέσα στο σακί και παίρνει μια χούφτα από το αγαπημένο του ρύζι. Μόλις αντιληφθεί ότι δεν μπορεί να το βγάλει, κάνει μορφασμούς, ταράζεται, σπαρταρά, κινείται με βία. Όμως χαμένος κόπος. Ο μαύρος προχωρεί και τον πιάνει τόσο εύκολα. Δεν είχε ο πίθηκος παρά να χαλαρώσει το χέρι του, να πέσει το ρύζι, για να ξαναβρεί την ελευθερία του. Αλλά προτιμά την αιχμαλωσία, προτιμά το θάνατο παρά ν' αρνηθεί τη λεία του.

Τη Μεγάλη Πέμπτη το βράδυ, που ψάλλεται στους ναούς ο όρθρος της Μεγάλης Παρασκευής, ακούμε από τους ψάλτες μας: "Σήμερα ο Ιούδας εγκαταλείπει τον Διδάσκαλο και λαμβάνει ως φίλο και οδηγό του το διάβολο. Τυφλώνεται από το πάθος της φιλαργυρίας και χάνει ο σκοτεινός αυτός άνθρωπος τοΦως (το Χριστό)...". Ο Ιούδας λοιπόν λάτρευε τα χρήματα. Δεν τα επιθυμούσε ή απλά τα αγαπούσε. Ένα πάθος που έγινε λύσσα (απόστιχα Μεγάλης Πέμπτης). Οδηγείται σε σκοτείνιασμα του μυαλού του. Σε ώρα σκοταδιού γίνεται η σύλληψη του Χριστού και το φίλημα της προδοσίας. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό: Αντί να ακολουθήσει την οδό της μετανοίας ακολουθεί το δρόμο της απελπισίας και της αυτοκτονίας. Προσκολλάται στον ένα από τους δύο κυρίους. Ό,τι μπορεί να συμβεί και με τον καθένα μας. Όμως δεν μπορείς να δουλεύεις σε δύο κυρίους. Ο καθένας μας ας τοποθετηθεί υπεύθυνα.

ΣΥΝΟΔΟΙΠΟΡΟΙ :: από τα "Βήματα", νεανική περιοδική έκδοση της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξών & Διαποντίων Νήσων askitikon.eu